23. 2. 68 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 47/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 206

af 20. februar 1968

om fastsættelse af rammebestemmelser for kontrakter og brancheaftaler vedrørende køb af sukkerroer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), særlig artikel 6 og artikel 30, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 6, er det fastsat, at Rådet fastlægger rammebestemmelser, særlig for så vidt angår de almindelige betingelser for køb, levering, aftagning og betaling af sukkerroer, og at brancheaftaler samt kontrakter indgået mellem sælgere og købere af sukkerroer skal være i overensstemmelse med disse rammebestemmelser;

i samme forordnings artikel 30, stk. 3, er det bestemt, at Rådet fastsætter almindelige regler for anvendelsen af nævnte forordnings artikel 30, stk. 1; i henhold til stk. 1 i denne artikel skal det i hver enkelt kontrakt om levering af sukkerroer særskilt anføres, om det kvantum sukker, der fremstilles af de pågældende sukkerroer, omfattes af basiskvoten, overstiger basiskvoten uden dog at overstige maksimalkvoten, eller overstiger maksimalkvoten;

i alle områder af Fællesskabet findes der for tiden meget detaillerede skriftlige kontrakter om levering af sukkerroer til fremstilling af sukker; disse kontrakter indeholder blandt andet bestemmelser om købsprisen for sukkerroerne, successiv afvikling af leveringerne, opsamlingsstederne, aftagningen af roerne, mulig tilbagegivelse af pulpen og betalingen af roerne; endvidere indeholder disse kontrakter en række andre bestemmelser, der er forskellige fra område til område;

på grund af de forskelligartede naturbetingede, økonomiske og tekniske forhold er det meget vanskeligt at gøre alle betingelser for køb af sukkeroer ensartede inden for Fællesskabet; rammebestemmelserne bør derfor begrænses til at fastlægge de mindstegarantier, der er nødvendige for sukkerroedyrkerne såvel som for fabrikanterne, for at erhvervsvirksomhed inden for sukkersektoren kan fungere tilfredsstillende; disse garantier bør så vidt muligt være de samme som dem, der var gældende forud for gennemførelsen af forordning nr. 1009/67/EØF; udgangspunktet bør derfor være de senest foreliggende forhold, d.v.s. forholdene i produktionsåret 1967/1968; såfremt der henvises til de i nævnte produktionsår gældende regler, er det dog nødvendigt at fastlægge et system, hvorved disse kan ændres; for at en sådan ændring kan foretages, er en aftale mellem fabrikanterne og roedyrkerne ubetinget nødvendig;

i de fleste områder inden for Fællesskabet er sukkerroedyrkerne og sukkerfabrikanterne sammensluttet i erhvervsorganisationer; der foreligger for tiden brancheaftaler, der er indgået mellem en fabrikant eller en fabrikantorganisation på den ene side og en roedyrkerorganisation på den anden side; disse aftaler vedrører særlig betingelserne for køb af sukkerroer; brancheaftaler bør derfor give mulighed for at gøre undtagelse fra de gældende regler; foreligger der ikke en brancheaftale som defineret ovenfor, bør de mellem fabrikanten og en kreds af roedyrkerne forud for afslutningen af kontrakterne trufne forhåndsaftaler betragtes som brancheaftale;

for at sikre, at rammebestemmelserne får så stort et anvendelsesområde som muligt, skal som kontraherende parter anses sælgerne af sukkerroer på den ene side og sukkerfabrikanterne på den anden side;

for at sukkermarkedet og i særdeleshed kvotaordningen kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt, at kontrakterne affattes skriftligt og afsluttes for en bestemt i kontrakterne angiven mængde; af de samme grunde er det ved anvendelse af systemet med differentierede kontrakter i henhold til nævnte forordnings artikel 30, stk. 1, absolut nødvendigt, at der i disse kontrakter angives minimumskøbspriser, det sukkerindhold, der er lagt til grund, og — i tilfælde af et andet sukkerindhold — de omregningskoefficienter, ved hjælp af hvilke de leverede roemængder omregnes til mængder, der modsvarer det sukkerindhold, der er lagt til grund; for at undgå konkurrencefordrejninger bør det fastsættes, at der foretages en fordeling af den eventuelle inden for basiskvoten

[1]) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.

producerede mængde, om hvilken sukkerfabrikanten ikke har afsluttet tilsvarende leveringskontrakter inden udsåningen; for at undgå en afsvækkelse af begrebet minimumspris for sukkerroer bør det, særlig for der tilfælde, hvor en merproduktion alene skyldes en højere udbyttesats end den af fabrikanten forventede, foreskrives, at fabrikanten ikke af sælgerne kan kræve refusion af produktionsafgiften for de sukkerroer, for hvilke han har afsluttet leveringskontrakt i overensstemmelse med forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 30, stk. 1, litra a);

bestemmelserne om leveringernes normale varighed og deres successive afvikling, opsamlingsstederne og transportomkostningerne, aftagningsstederne og det stadium, på hvilket prøveudtagning skal ske, tilbagegivelse af pulp eller betaling af et hertil svarende udligningsbeløb, samt fristerne for erlæggelse af delbetalinger øver indflydelse på den faktiske, af sælgeren opnåede sukkerroepris; der må derfor fastsættes bestemmelser om disse forhold;

for at der kan tages hensyn til de forskellige interesser hos sælgerne inden for Fællesskabet, bør de kontraherende parter for så vidt angår konstateringen af bruttovægt, jordprocent og sukkerindhold kunne vælge mellem flere bestemmelser, der fastlægger, hvilke personer der skal deltage i disse konstateringer, og hvoraf én bestemmelse skal foreskrive kontrol foretaget af sælgernes erhvervsorganisation;

det er for tiden tilstrækkeligt at fastsætte, at brancheaftalerne ikke må indeholde nogen bestemmelse, der strider imod de for kontrakterne gældende bestemmelser, og at visse brancheaftaler skal indeholde en voldgiftsklausul; i disse aftaler, såvel som i kontrakterne, kan der fastsættes bestemmelser om forhold, der ikke omfattes af denne forordnings bestemmelser,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

1. kontraherende parter:

a) sukkerfabrikanten, i det følgende benævnt »fabrikant«;

b) sukkerroesælgeren, i det følgende benævnt «sælger»;

2. kontrakt: den mellem sælger og fabrikant afsluttede kontrakt om levering af sukkerroer, bestemt til fremstilling af sukker;

3. brancheaftale:

a) en på fællesskabsplan mellem en sammenslutning af nationale fabrikantorganisationer på den ene side og en sammenslutning af nationale sælgerorganisationer på den anden side forud for kontrakternes afslutning truffet aftale;

b) en af fabrikanterne eller af en af vedkommende medlemsstat anerkendt fabrikantorganisation på den ene side og en af vedkommende medlemsstat anerkendt sælgerorganisation på den anden side forud for kontrakternes afslutning truffet aftale;

c) selskabsretlige eller om kooperative sammenslutninger gældende bestemmelser, for så vidt disse giver regler for de sukkerroeleveringer, der foretages af indehaverne af andele i eller medlemmerne af et sukkerproducerende selskab eller et kooperativt foretagende;

d) de forud for kontrakternes afslutning mellem fabrikanten og sælgerne trufne forhåndsaftaler, såfremt en aftale som nævnt under litra a) og en aftale som nævnt under litra b) ikke foreligger, og såfremt de sælgere, der tiltræder forhåndsaftalen, mindst leverer 60 % af den sukkerroemængde, som købes af fabrikanten til en eller flere fabrikkers sukkerfremstilling.

Artikel 2

1. Kontrakten afsluttes skriftligt og for en bestemt sukkerroemængde.

2. Kontrakten fastlægger, hvorvidt og på hvilke betingelser en yderligere sukkerroemængde kan leveres.

Artikel 3

1. Denne artikels bestemmelser gælder kun i tilfælde af anvendelse af forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 30, stk. 1.

2. For de i nævnte forordnings artikel 30, i begyndelsen af stk. 1 og under litra a) og b), nævnte sukkerroemængder, angives i kontrakten købspriserne, der

a) for så vidt angår de under litra a), nævnte mængder ikke må være lavere end den i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, første led, anførte i det pågældende produktionsområde gældende minimumspris for sukkerroer;

b) for så vidt angår de under litra b), nævnte mængder ikke må være lavere end den i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, andet led, anførte i det pågældende produktionsområde gældende minimumspris for sukkerroer ud over basiskvoten.

3. Kontrakten angiver et bestemt sukkerindhold for sukkerroerne. Den indeholder en omregningstabel, som angiver de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, ved hjælp af hvilke de leverede sukkerroemængder omregnes til mængder, som modsvarer det i kontrakten angivne sukkerindhold.

Omregningstabellen fastlægges på grundlag af de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

4. Såfremt en sælger med en fabrikant har afsluttet en leveringskontrakt om sukkerroer som nævnt i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 30, i begyndelsen af stk. 1 og under litra a), anses alle denne sælgers i henhold til stk. 3 ovenfor omregnede leverancer indtil den i kontrakten for disse sukkerroer anførte mængde som leverancer i den i nævnte artikel 30, i begyndelsen af stk. 1 og under litra a), anførte betydning.

5. Såfremt fabrikanten fremstiller en mindre sukkermængde end sin basiskvota af de sukkerroer, om hvilke han inden udsåningen havde afsluttet kontrakter i henhold til forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 30, i begyndelsen af stk. 1 og under litra a), er han forpligtet til at fordele den sukkerroemængde, som modsvarer hans eventuelle yderligere produktion op til basiskvoten, på de sælgere, med hvilke han inden udsåningen havde afsluttet en leveringskontrakt i den i nævnte artikel 30, i begyndelsen af stk. 1 og under litra a) og b), anførte betydning.

En brancheaftale kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

6. Fabrikanten kan i intet tilfælde af sælgeren forlange refusion af produktionsafgiften for sukkerroer, som denne har leveret i henhold til en kontrakt, der er indgået i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 30, begyndelsen af stk. 1 og litra a).

Artikel 4

1. Kontrakten fastsætter bestemmelser om roeleverancernes normale varighed og deres successive afvikling.

2. Disse bestemmelser er de samme som dem, der var gældende i produktionsåret 1967/1968, under hensyntagen til størrelsen af den faktiske produktion; en brancheaftale kan gøre undtagelse herfra.

Artikel 5

1. Kontrakten fastsætter opsamlingssteder for sukkerroerne.

2. For den sælger, med hvem fabrikanten allerede havde afsluttet en kontrakt for produktionsåret 1967/1968, gælder de mellem ham og fabrikanten for leverancerne i dette produktionsår aftalte opsamlingssteder; en brancheaftale kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

3. I kontrakten bestemmes, at transportomkostningerne fra opsamlingsstederne med forbehold af særlige aftaler, som svarer til de regler eller lokal skik og brug, som var gældende inden sukkerproduktionsåret 1968/1969, bæres af producenten.

Artikel 6

1. Kontrakten fastsætter aftagningsstederne for sukkerroerne.

2. For den sælger, med hvem fabrikanten allerede havde afsluttet en kontrakt for produktionsåret 1967/1968, gælder de mellem ham og fabrikanten for leverancerne i dette produktionsår aftalte aftagningssteder; en brancheaftale kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Artikel 7

1. Kontrakten bestemmer, at sukkerindholdet konstateres efter den polarimetriske metode. Udtagningen af sukkerroeprøver sker ved aftagningen.

2. En brancheaftale kan fastsætte et andet stadium for udtagning af prøver.

I dette tilfælde foreskriver kontrakten en regulering til udligning af en eventuel formindskelse af sukkerindholdet mellem stadierne for aftagningen og prøveudtagningen.

Artikel 8

Kontrakten bestemmer, at bruttovægt, jordprocent og sukkerindhold konstateres på en af følgende måder:

a) i fællesskab af fabrikanten og sukkerroedyrkernes erhvervsorganisation, dersom en brancheaftale bestemmer dette;

b) af fabrikanten under kontrol af sukkerroedyrkernes erhvervsorganisation;

c) af fabrikanten under kontrol af en af vedkommende medlemsstat anerkendt sagkyndig, dersom sælgeren bærer omkostningerne herved;

d) af fabrikanten, dersom de regler eller lokal skik og brug, der var gældende inden sukkerproduktionsåret 1968/1969, bestemte dette.

Artikel 9

1. For den samlede leverede sukkerroemængde foreskriver kontrakten en eller flere af nedenstående forpligtelser for fabrikanten; såfremt dele af denne mængde skal behandles forskelligt, foreskriver kontrakten flere af disse forpligtelser:

a) vederlagsfri tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde;

b) vederlagsfri tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af en del af denne pulp i tørret eller i tørret og melasse iblandet tilstand;

c) tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af pulp i tørret tilstand; i dette tilfælde kan fabrikanten af sælgeren forlange betaling af omkostningerne ved tørringen;

d) betaling til sælgeren af et udligningsbeløb, under hensyntagen til, hvad pulpen muligt kan indbringe.

2. En brancheaftale kan foreskrive et andet leveringsstadium for pulpen end det i stk. 1, litra a), b) og c), nævnte.

Artikel 10

1. Med forbehold af de i henhold til forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 32, stk. 3, første led, fastsatte bestemmelser fastlægger kontrakterne fristerne for eventuelle delbetalinger og for betalingen af restbeløbet af købsprisen for sukkerroerne.

2. Disse frister er de samme som dem, der var gældende i driftsåret 1967/1968; en brancheaftale kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelser til artiklerne 4 — 10 kan fastsættes i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 12

Når kontrakten fastlægger nærmere enkeltheder vedrørende de af denne forordning omfattede forhold, eller når den fastsætter bestemmelser for andre forhold, må dens bestemmelser og virkninger ikke stride mod denne forordning.

Artikel 13

1. Den i artikel 1, stk. 3, litra b), nævnte brancheaftale skal indeholde en voldgiftsklausul.

2. Når en fællesskabs-, regional eller lokal brancheaftale fastlægger nærmere enkeltheder vedrørende de af denne forordning omfattede forhold, eller når den fastsætter bestemmelser om andre forhold, må dens bestemmelser og virkninger ikke stride mod denne forordning.

3. De nævnte brancheaftaler kan særlig fastsætte:

a) regler om fordeling på sælgerne af de sukkerroemængder, som fabrikanten påtænker at købe inden udsåningen til fremstilling af sukker inden for basiskvoten;

b) regler om den i artikel 3, stk. 5, nævnte fordeling;

c) den i artikel 3, stk. 3, nævnte omregningstabel;

d) bestemmelser om valget af frømaterialet til de sukkerroesorter, der skal dyrkes, og levering heraf;

e) et mindsteindhold af sukker i de sukkerroer, der skal leveres;

f) fabrikantens konsultering af sælgernes repræsentanter, inden datoen for roeleverancernes begyndelse fastsættes;

g) betaling af præmier til sælgerne for tidlige og sene leverancer;

h) angivelser vedrørende

— den i artikel 9, stk. 1, litra b), nævnte del af pulpen,

— de i artikel 9, stk. 1, litra c), nævnte omkostninger,

— det i artikel 9, stk. 1, litra d), nævnte udligningsbeløb;

i) sælgerens afhentning af pulpen;

k) regler om, hvorledes den forskel, der måtte bestå mellem interventionsprisen og den faktiske salgspris for sukkeret, fordeles på fabrikanten og sælgerne.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 1968.

På Rådets vegne

E. FAURE

Formand